

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010349
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného G. L., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. februára 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

G. L., narodený XX. C. XXXX v G., trvale bydliskom č. d. XXX, XXX XX E.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 10.08.2019 v čase okolo 16.30 h v obci E., na námestí neďaleko autobusovej zastávky, išiel poškodený C. O. tlačiť vedľa seba svoj bicykel okolo lavičky, na ktorej sedel obvinený G. L., pričom poškodený C. O. sa pri ňom pristavil a od obvineného si vypýtal cigaretu, načo mu obvinený povedal, že mu nič nedá, poškodený od obvineného odišiel, obvinený sa však za ním rozbehol a keď ho dobehol, povedal mu, prečo pýta od detí peniaze na alkohol a začal ho udierať rukou do oblasti hlavy, keď poškodený padol na zem, obvinený pokračoval v útoku tak, že kopal do poškodeného po celom tele, nohami šliapal po ňom, tiež na neho hodil bicykel a od útoku upustil, až keď okoloidúci na neho kričali, aby poškodeného nechal, čím poškodenému C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. spôsobil subdurálne krvácanie do mozgu, zlomeninu ľavej stehennej kosti v hornej časti a drobné pohmoždeniny po tele, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní viac ako 42 dní,

teda

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

čím spáchal

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona ruší sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 02. októbra 2019, sp. zn. OT/116/2019, právoplatného dňa 02. októbra 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 4.767,45 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 01. júla 2020 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 01. júla 2020, č. 1Pv/332/19/1106-14, na G. L., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadom trestu, a to oboznámením, resp. prečítaním rozpisu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť č. I. 24 - 25, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov č. I. 48 - 49, aktualizovaného odpisu registra trestov, centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 10. februára 2021, spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/116/2019 a z neho najmä trestného rozkazu č. I. 60 - 62.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich

okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej tiež priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatel'a a možnosťami jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 155 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí od 4 rokov do 10 rokov.

Súd zistil 1 poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona], a priťažujúcu okolnosť súd zistil tiež jednu - spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný, k úprave trestnej sadzby nedošlo.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak zákon neustanovuje inak (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmiennečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Čo sa týka ďalších úvah o tom, aký druh trestu je možné obžalovanému uložiť za spáchaný trestný čin, tak súd musel vychádzať z toho, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 02. októbra 2019, sp. zn. OT/116/2019, za spáchanie prečinu poškodzovania cudzej veci podľa 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, za súčasne uloženéj povinnosti obvinenému uhradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Skutok, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným v posudzovanej trestnej veci, bol spáchaný dňa 10. augusta 2019, pričom bolo zistené, že tento skutok v posudzovanej trestnej veci je spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkom, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky v trestnej veci sp. zn. OT/116/2019, a preto je nutné za ne uložiť obžalovanému jeden súhrnný trest.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade vzhľadom na závažnosť oboch trestných činov, ako aj už skôr podmiennečného trestu odňatia slobody, súd dospel k záveru o potrebe uloženia 4-ročného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý možno považovať za primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti.

Obžalovanému súd uložil takýto represívny trest / trest nepodmiennečný na dolnej hranici trestnej sadzby - na 4 roky z dôvodu, že taký trest bude podľa názoru súdu postačujúci na nápravu obžalovaného na ochranu spoločnosti, pričom súd okrem okolností prípadu, spôsobu spáchania činov a ich následky, vzal do úvahy aj kriminálnu bezúhonnosť obžalovaného, ktorý spred obdobia spáchania oboch trestných činov nemá evidovaný žiadny záznam v odpise registra trestov, a vzal do úvahy aj osobu obžalovaného, najmä jeho postoj k spáchaným trestným činom, ktorý svedčí o istej miere sebareflexii a uvedomení si následkov svojho počínania, pričom súd nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu v strede, či v hornej tretine trestnej sadzby.

Uložený trest, rešpektujúci aj druhú vetu § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na

potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti o aj z pohľadu proporcionality.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 02. októbra 2019, sp. zn. OT/116/2019, právoplatnom dňa 02. októbra 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanych skutkov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 4.767,45 eur, pričom tento nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas v prípravnom konaní, v rámci ktorého uplatnenia došlo aj k podrobnému rozpisu úkonov vykonaných v súvislosti s poskytnutou lekárskou starostlivosťou poškodeného. Tento nárok na náhradu škody obžalovaný nerozporoval a preto aj súd túto sumu považoval za nespornú

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podľa § 8 písm. a) v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehota na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu neplynie v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021.